

OSTRAVAN.CZ

1. Druhá premiéra ostravského Harpagona potvrdila, že muzikál má potenciál stát se diváckým hitem

19.12.2021 ostravan.cz - Milan Bátor

[Odkaz na originál](#)**Klíčová slova:** divadla; Divadle; Jiřího; moravskoslezského; muzikál; Myrona; Národního; ostravský

I v sobotu se v **Divadle Jiřího Myrona** se dohazovaly svatby a kupčilo s lidskými osudy. Nový autorský muzikál Harpagon je Lakomec? Vojtěcha Štěpánka, Borise Urbánka a Jiřího Krhuta zazněl po čtvrté premiéře v alternativním obsazení. V hlavních rolích účinkovali Radek Melša, Andrea Gabrišová, Patricia Janečková, Tomáš Novotný, Roman Harok a řada dalších. Harpagona opět ztvárnil Libor Olma, orchestr operety/muzikálu **Národního divadla moravskoslezského** řídil dirigent Marek Prášil.

Je ošidné hodnotit představení jen podle premiéry, každá inscenace má svůj progres a muzikál Harpagon je lakomec? není výjimkou. Autorský tým režiséra a scénaristy Vojtěcha Štěpánka, skladatele Borise Urbánka a textaře Jiřího Krhuta originálně přepracoval původní tragikomickou látku Moliéra do muzikálové crazy komedie o tom, jak přechytračit vlastního hamižného a lakotného otce a vybojovat si své štěstí. Štěpánek se nijak nezdráhal přikročit k dějovým modifikacím. Proti původní tragikomédii, v níž je Harpagon vyličen jako asociální člověk, který myslí jen sám na sebe, režisér značně otupil ostrý satirický hrot originálu.

Ostravský Harpagon sice přijde o svůj poklad, ale překvapivě se ukáže, že jeho tvrdé, bezohledné chování mělo jinou motivaci. Jak se říká, pod tvrdou slupkou přeci jen bylo dobré jádro. Vojtěch Štěpánek pro svůj záměr využil především komickou hyperbolu, která je v praxi realizována invenčními hláškami, crossoverovým mísením stylů, jakož i různými odkazy a aluzemi na filmovou klasiku (kdo postřehl například citát ze seriálu Městečko South Park, ví, kam mířím). Štěpánkova režie je vynalézavá, překvapivá a osvěžující: využitím hereckých zkušeností, tanečního potenciálu skvělé company, ale i video sekvencí vytěžil z integračního žánru muzikálu maximum možného.

Ve shodě s režijní představou je hudba Borise Urbánka polystylovým mixem, v němž divák postřehne širokou paletu od vtipně parafrázované klasiky přes jazz až po rock a hip hop. Jak říká v závěru Harpagon ústy představitele titulní role Libora Olmy: "Od Bacha po Vlacha". Tedy asi od Beethovena přes Smetanu a od Queen až po Urbánka. Nutno konstatovat, že tato metoda neskýtá příliš originální hudbu. Urbánkova partitura zůstane v uchu především díky výrazným rytmickým a melodickým motivům a brejkům, než aby nabídla klasicky rozmáchlé a výrazné muzikálové melodie. Naštěstí tento postup celkovému záměru vyhovuje. Hudba s příběhem dobře rezonuje a stylová pluralita, kterou ostravský jazzman Urbánek bezpečně ovládá, je pro inscenaci nepochybně přínosem. Jeho partitura navíc vyniká skvělou instrumentací, a byť se nemusí každému divákovi propsat do paměti jako slavnější melodie muzikálových klasiků, některé motivy a riffy zajisté uvíznou v uších.

Písňové texty multitalentovaného Jiřího Krhuta patří k největším devízám ostravského Harpagona. Jsou skutečně vtipné, mají přehršel invence pro zveršování naprosto nepoetických věcí, skvěle frázují a zdá se, že jdou umělcům dobře do úst. Komedijní zadání Krhutovi naprosto vyhovuje, přesto dokázal v některých písních rozvinout i hlubší myšlenky o důležitých věcech, bez nichž člověk není člověkem.

Po trochu nervózní čtvrté premiéře se v sobotu dařilo i jednotlivým představitelům, kteří hráli a zpívali s větší uvolněností a hereckou přesvědčivostí. Naprosto famózní byl především Libor Olma, jehož Harpagon je skutečnou senzací. Olma je obrovský komediální talent, ale dokáže také věrohodně podat dramatické dějové peripetie. Jeho výkon je v nejlepším slova smyslu prokreslený, autentický a patří do kategorie těch "životních".

Také v sobotu byla jeho protihráčkou všestranně znamenitá Michaela Horká, jejíž Frozina je jasným esem tohoto muzikálu. Horká vyhovuje roli pletichářské dohazovačky nejen vizuálně, ale i svou originální hlasovou výbavou a přesně vypracovaným hereckým projevem. Má svůj nezaměnitelný styl a je v jeho uplatňování dokonale důsledná a nekompromisní. Písně v jejím podání patří k největším zážitkům ostravského Harpagona.

Bezchybnému výkonu Horké se v sobotu z dam nejmíc blížila Marianna Patricie Janečkové, která se čím dál tím víc profiluje jako výrazná muzikálová zpěvačka a herečka. Zajímavé je, že tato výrazná pěvecká hvězda nijak neupřednostňuje pěveckou složku, ale představila i sympatické herecké pojetí. Po pěvecké stránce se jí rovněž daří čím dál lépe zpívat méně operně a více "muzikálově", mám i trochu pocit, že skladatel Urbánek jí napsal krkolomné melodické skoky přímo na tělo.

Znamenité herecké výkony v sobotu představila také dvojice Andrea Gabrišová a Radek Melša, kteří dovedli Harpagonovy děti rozehrát ve výborném pěveckém a hereckém souladu. Jejich "jízdni" skeče jsou naprosto parádní. Vynikajícím způsobem vypočítal postavu účetního Valéra Tomáš Novotný, jehož do detailů propracovaný činoherní projev právem patří mezi nejlepší výkony sobotní inscenace. Novotného tragikomika, gesta, mimika a různé vychytávky s ledvinkou a jinými proprietami byly prostě odzbrojující. Nesmíme zapomenout ani na představitelsky dokonalou Gerdu Evy Zbrožkové, opět báječného Skrčka Pavla Lišky, ale také nádherně panoptikální, bizarní Harpagonovy příbuzné Moliérs, tentokrát v podání Romana Haroka, Václava Moryse, Marcela

Školouta a dalších.

Výtečné výkony i v sobotu nabídla pěvecká a taneční company operety/muzikálu, jejíhož velkého potenciálu bylo tentokrát maximálně využito. Skvělá choreografie Ladislava Cmoreje a Jany Tomsové je také jedním z pilířů tohoto muzikálu a důležitým prvkem komplexního divadelního zážitku. Také v sobotu dirigoval Harpagona Marek Prášil, jehož hudební nastudování je muzikantsky šťavnaté, přesné v detailech a patřičně emotivní. Sluší se vyzdvihnout alespoň klavír a sólovou kytaru, ale zdařilé byly i výkony všech dalších instrumentalistů.

Nový **ostravský muzikál** Harpagon je lakomec? má rozhodně víc kladů než nedostatků. Tím největším plusem je skutečnost, že je Moliérova předloha vylíčena současným pohledem a jako taková je srozumitelná opravdu všem, kteří dokážou rozlišovat mezi dobrem a zlem, mezi realitou a nadsázkou. Však jsem si také v sobotu všimnul, že nejvíc na všemožné gagy a bonmoty reagovalo nejmladší obecnstvo. Jediné, co by se dalo ostravskému Harpagonu doporučit, je zestručnění. Muzikál trvá s přestávkou téměř tři hodiny a místy mu padá řemen. Dynamika vyprávění je s ohledem na charakter a rozvíjení zápletky příliš zdlouhavá, což je škoda. Mýlit se je lidské, umět se z omylů poučit a ještě se u toho dobře pobavit, se nepoštěstí každý den. I proto lze s radostí konstatovat, že autorský muzikál Vojtěcha Štěpánka, Borise Urbánka a Jiřího Krhuta má našlápnuto stát se jedním z českých muzikálových hitů současnosti.

Čtěte také: Recenze první premiéry muzikálu Harpagon je lakomec?

URL | <https://www.ostravan.cz/72228/druha-premiera-ostravskeho-harpagona-potvrdila-ze-muzikal-ma-potencial-stat-se-divackym-hitem/>

[« zpět na začátek](#)